

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovenskim rodoljubom!

Narodno vprašanje, ki pretresa že toliko let Evropo, še ni rešeno, marveč vidimo, da ono prevladuje vse politično delovanje in da so njemu podrejena vsa druga vprašanja.

Že nad 40 let je minulo, odkar je proglašena enakopravnost avstrijskih narodov, in že nad 20 let je le-ta vsprejeta me, temeljne državne določbe. A kako oddaljeni smo še od enakopravnosti in kako malo smo dosegli tega, kar nam ona zagotavlja!

Od severa in od juga prežé na našo zemljo in naše ljudstvo mogočni in pohlepni sosedje. Tem navalom v bran se postaviti, je dolžnost vsacega slovenskega rodoljuba.

Videti je bilo pred nekolikimi leti, da se nam hočejo izpolniti naše želje in uresničiti pravice že davno nam zajamčene v ustavi. Pritisk na nas je bil odjenjal in prosteje smo si pripravljali pogoje narodnega obstanka in napredka. Nadežno smo zrlí v bodočnost, videči, da je moč naših sovražnikov oslabela, ker neso imeli opore v državnih oblastvih. — A varali smo se. Naši sovražniki se organizujejo, napovedali so nam boj na narodnem in gospodarskem polji ter ga vojujejo z vso brezozirnostjo. Naše pridobitve neso tako utrjene, da bi jih ne zmajala sila nasprotnikov. Od vladajočih oblastev nemamo pričakovati podpore, ona ne da bi nas podpirala v našem boji, nam še odtegujejo to, kar smo si s trdom priporili.

V vseh strokah uprave vidimo nazadovanje. Treba je torej tudi nam organizacije in spoznanje te potrebe je rodilo „Slovensko društvo“. Našega društva naj se oklene vsakdo, komur je mari obstanek in napredek naroda. Naše društvo bode poklicano, da se ustavlja pogubnim nakanam nam sovražnih elementov, ono bode imelo pazno uho za preteče nam nevarnosti in bode dvigalo svoj glas, kadar in kjerkoli se nam kratijo in rušijo naše narodne pravice.

Vrhu tega bode delalo naše društvo na to, da se povsod pospešujejo in zboljšajo trgovinski in obrtni interesi ter povzdigne kmetijski stan v gmotnem in kulturnem oziru. Tuja je „Slovenskemu društvu“ vsaka nakana konkurence v lastnem taboru in ono radovoljno priznava opravičenost vsake druge združitve, ako po drugih potih doseže iste smotre.

„Slovensko društvo“ tudi ne bode rušilo narodne discipline in bode rado prepuščalo prvo besedo v vseh važnejših zadevah tudi odslej zvezi naših narodnih zastopnikov.

Na noge torej slovenski rodoljubi, da dobi društvo najširšo podlago in se trdno ukorenini!

Da bi mu bila osoda mila in njegovo delovanje uspešno, v to Bog pomozí!

Ker so društvena pravila potrjena in se je že oglasilo po pravilih potrebno število društvenikov, vršil se bode **ustanovni shod v Ljubljani dné 2. februarja t. l. ob 11. uri dopoldne v čitalnični dvorani.**

V Ljubljani meseca januarja 1891.

Osnovni odbor „Slovenskega društva“.

Državni zbor razpuščen.

Pred letom dni presenetil nas je grof Taaffe s češko-nemško spravo, s ponesrečenim detetom državniške modrosti svoje. Celo leto zibali, pestovali in dojili so to dete, a ko nikakor ni hotelo uspevati, ker se je marveč vedno bolj krbalo naposled pa celó zrušilo, prišlo je novo presenečenje, razpustili so državni zbor še predno je popolnoma dotekla določena mu doba. Včeraj dobili smo telegram, da je državni zbor razpuščen in da se imajo takoj razpisati nove volitve, katere bodo, kakor se nam javlja prve dni meseca marca.

Povod zazpustu so dogodki na Češkem, ker so Mladočehi razbili spravo, ki se je bila sklenila v prid nemškemu življu na Češkem. Generalni govornik pri budgetni debati v Pragi, Clam Martinic, izjavil se je, da višji faktorji hočejo, da se sprava dožene in se bode tudi dognala. S kakimi sredstvi, tega mož ni povedal, ali ne motimo se, če trdimo, da je razpust državnega zbora jedno omenjenih sredstev. Vlada bode poskusila na Dunaji doseči, kar v Pragi ni mogla, zato pa potrebuje državnega zbora, v katerem bodo imeli večino elementi, ki so odločno za spravo. Plenar je vladi očital, da premalo stori za spravo in grof Taaffe se je takoj po-

vizal, da popravi, kar je zamudil, in njegovo prvo dejanje je bilo, da je razpustil državni zbor.

Skušala se bode dobiti nova večina, ki bode odločno za spravo. Kdo bodo elementi nove te večine, danes še ne vemo, ali vender skoro za gotovo lahko rečemo, da Plenarja in Chlumeckega v vrsti vladnih pristašev ne bomo pogrešali. Pripravljene moramo biti, da za avstrijske Slovence nastopi nova doba hudega boja, doba, kakeršna je bila za Auerpergovega ministerstva. Ves vladni aparat bode deloval proti nam. Toda Slovani se tega ne smemo ustrašiti, prestali smo že hujše čase, pa nas vender neso raznarodili. Če se to Schmerlingovi vladi in

LISTEK.

Jermak.

(Ruski spisal grof N. Tolstoj.)

Za carja Ivana bili so bogati kupci Strogonovi, živeli so v Permi na reki Kami. Zvedeli so, da ob reki Kami je 140 vrst na okrog dobra zemlja: polja ni tu še nikdo oral, črnih gozdov še nikdo izsekaval. Po gozdih je mnogo divjačine, blizu reke so jezera polna rib, in nikdo ne biva na tej zemlji, le semtertja prihajajo Tataři.

Strogonovi pisali so carju. „Daj nam to zemljo, sami zgradimo na njej mesto in nabereimo ljudij, da jih naselimo in čez to zemljo več ne pustimo Tatarov.“

Car je bil zadovoljen in dal jim je zemljo. Strogonovi razposlali so pooblaščenec, zbirat ljudij. Zbralo se je k njim mnogo ljudij, ki so bili brez dela. Kdor je prišel odkazali, so mu Strogonovi zemljo, lesa, dali mu živine, in zato neso zahtevali nobenih povračil, samo tu živi, in kadar bode treba, pa pojdi z drugimi ljudmi na boj s Tataři. Tako se je naselila zemlja z narodom ruskim.

Minolo je dvajset let. Kupci Strogonovi so se bolj obogateli, premalo je bilo jim zemlje 140 vrst na okrog. 100 vrst od njih posestev bile so visoke Uralske gore, in slišali so, da je za temi gorami najlepša zemlja, kateri ni konca. To zemljo imel je sibirski knezek Kučum. Prejšnje čase je Kučum bil podložnik ruskemu carju, potem se je jel puntati in je pretel, da razruši vsa mesta kupcev Strogonovih.

Sedaj so pisali Strogonovi carju: „Daj nam zemljo, mi jo pokorimo pod tvojo oblast; sedaj se tatinski carček Kučum punta proti temu, hoče vzeti nam našo zemljo in nas spraviti na beraško palico. Veli nam, da naj vzamemo zemljo za Uralskimi gorami; Kučuma zmagamo in vso to zemljo tebi pokorimo.“ Car je bil zadovoljen in je jim odpisal: „Ako imate dovolj moči, vzemite Kučumu zemljo. Samo iz Rusije preveč ljudij ne izvajljajte.“

Strogonovi dobivši carjevo pismo, poslali so zopet pooblaščenec nabirat ljudij. Zlasti so jim naročili, da naj prigovarjajo Kazakov z Volge in Dona. Ta čas bilo je ob Volgi in Donu jako mnogo Kazakov. Zbirali so se v čete po 200, 300, 600 mož, volili atamana in plovili s čolni, napadali in ropali brodove, po zimi pa taborili ob reki.

Prišli so pooblaščenci na Volgo in jeli popraševati: kaki Kazaki slové tukaj. Odgovarjali so jim Kazakov je mnogo. Zaradi njih je bivanje v teh krajih nemogoče. Sta Miška Cerhašenin in Sari Azman in drugi. Hujega pa ni nego je ataman Jermak Timofejevič. On ima 1000 mož, njega ne boje se le navadni ljudje in kupci, temveč se ga cela carska vojska ne upa napasti.

In šli so pooblaščenci k Jermaku atamanu in ga jeli nagovarjati, da naj gre k Strogonovu. Jermak vsprejel je pooblaščenca, poslušal jih in obetal priti s svojimi ljudmi k Uspenju.

K Uspenju k Sorogovim prišlo je kaci 600 Kazakov z atamanom Jermakom Timofejevičem. Sprva poslal jih je Strogonov nad bližnje Tataře. Kazaki so jih pobili. Ko neso ničesa delati imeli jeli so Kazaki hoditi naokrog in ropati.

Poklical je Strogonov Jermaka in rekel: „Jaz vas ne bodem več imel, če bode tako delali, Jermak mu je pa odgovoril: „Meni samemu je dolgčas, mojih ljudij pa ne uženeš, razvadili so se. Daj nam dela.“ Strogonov mu je rekel: Pojdite za Ural bojevati se s Kučumom, vzemite njegovo zemljo. Car bode vas nagradil. In pokazal je Jermaku carsko pismo. Jermak se je razveselil zbral Kazake

meščanskemu ministerstvu ni posrečilo, temmanj se bode sedaj, ko smo se jeli bolj zavedati narodnosti svoje in smo se že privadili narodnega boja.

Sicer pa moramo tudi vedeti, da nam Taaffeova vlada tudi ni bila prijazna. Njen smoter je bila germanizacija, isto tako, kakor je bil to smoter vseh prejšnjih vlad. Taaffeova vlada hotela je to le bolj po ovinkih doseči in zatorej bila nam je še nevarnejša. Sedaj se bode vsaj odkrito postopalo. Z javnim sovražnikom boriti se je pa lažje, nego z zavratniki.

Kako naklonjen je bil grof Taaffe desničarjem, nam je pokazal baš razpust državnega zbora. Desničarjem se o tem niti namignilo ni, da bi se mogli za volitev pripraviti, dočim marsikaj dokazuje, da je bilo vse to z levico poprej že do pičice dogovorjeno. Levičarji so zato že tako hiteli s pripravami za volitve, dočim so desničarji še čakali, uverjeni, da je še čas, saj se bodo volitve vršile še le v poznem poletju, ali pa še le jeseni. Državni proračun še ni rešen, in vsekako je bilo pričakovati, da ga državni zbor reši še v tem zasedanju.

Vladi se je sedanjí trenotek za razpust zdel ugoden, ker Slovani za volitve še niso pripravljeni.

Volilna reforma za Koroško še ni dognana, in tako tudi letos Slovenci nemamo upanja, da bi na Koroškem pridobili vsaj jeden mandat. Na Češkem pogajanja mej Mladočehi, realisti in Skardovci niso končana in torej še ni gotovo, da bi svobodni-selna stranka mogla že zjedinjena ustopiti v volilni boj. Mogoče je, da se vladi posreči celo realiste ali pa Skardovce pridobiti na svojo stran in zoper Mladočeha. Ti elementi niso povsem zanesljivi, kajti pridružiti se bočejo Mladočehom le zaradi tega, ker si sicer ne upajo priti do veljave. Ko bi pa videli, da je vlada pripravljena z vso energijo delati zanje, bi se pa bilo vsekako bati, da se postavijo proti Mladočehom. Odločni korak vlade dal bode Staročehom novega poguma, da ustopijo z nova v volilni boj, dočim je sicer bilo že dvomljivo, se li sploh udeležijo volitev. V Šleziji se tudi še niso začela nameravana pogajanja mej Slovani in veleposestniki. Razpust državnega zbora našel je slovanske stranke v neki preosnovi, in zatorej niso pripravljene za volilni boj.

Najžalostnejše je pa to, da se nam Slovanom tudi sedaj še ni posrečilo, da bi se sporazumeli o kakem skupnem programu. Vsi opomini, vsi poskusi, da bi vsaj začasno se sporazumeli o kakem programu, če se že o načelih sporazumeti ne moremo, bili so zaman. In zaradi tega ima vlada popolnoma svobodne roke in sme postopati tako protislovno, da je n. pr. zaradi celokupnosti dežele razpustila deželni zbor tirolski, državni pa zaradi tega, ker Mladočehi odločno nasprotujejo, da bi se kraljevina češka razcepila.

Toda za vse take in jednake rekriminacije sedaj ni mesta. Treba je, da se povsod in nemudoma začnemo pripravljati za volilni boj, kajti volitve bodo jako pomenljive, kar nam že kaže nenavadni razpust državnega zbora. Napeti moramo vse sile, da v državni zbor spravimo več odločnih in zmožnih slovanskih mož, ki bodo tudi v sedanjem kritičnem času znali braniti pravice Slovanstva. Čim več Slovanov in čim boljše može spra-

vimo v državni zbor, tem prej se bodo na Dunaji preverili, da se brez Slovanov vladati ne dá.

Torej brez odlašanja na delo!

Preostaje nam še par besed o komentaru, ki bi imel utemeljevati državnega zbora razpust. Komentar suče se v samih frazah. Dosedanjemu državnemu zboru priznava, da je njegovo delovanje bilo uspešno, A ker so se razmere strank tako premenile, da je bila večina negotova in je bilo težavno vzdrževati jo, zato in da se pojasni politički položaj, razpisale so se nove volitve, da se dobi parlament, ki bode avstrijski mislil, čutil in delal, večino, katerej bode več za moč in čast države, nego za strankarske interese, večino, ki bode trden branik proti nepatrijotičnim ekstremnim težnjam, katera bode ščitila ustavo, ustavno zajamčene pravice kraljestev in dežel, individualnost narodov in versko prepričanje, večino, ki bode umela znamenja časa in bode imela razum tudi za socialna uprašanja.

To je „menu“, ki nam ga je predložil grof Taaffe, nam pa je sedaj delati in skrbeti, da izvolimo može, ki bodo zastopali naše pravice, našo individualnost, borili se za naše težnje in umeli znamenja časa tudi v slovanskem zmislu.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 26. januarja.

Češki deželni zbor

končal je že generalno debato o deželnem proračunu in začel specialno. Dasi je pri debati o premeni deželnega kulturnega sveta bilo dovolj prilike, da je vsak poslanec lahko povedal svoje misli o stvari, se je pri budgetni debati vendar le o stvari govorilo. Plenar je posebno obiral vlado, da premalo stori, da bi se sprava izvršila, grof Čam Martinic je pa naglašal, da se vsekako sprava izvrši, ker jo zahtevajo višji faktorji, toda povedal ni, kako da naj se izvrši.

Tirolski deželni zbor.

Odsek tirolskega deželnega zbora je bil sklenil, priporočati deželnemu zboru, da se predlog Dordijev o povečanju avtonomije za italijanski del dežele odkloni. Italijanski poslanci so pa na to sklenili, da vsekako hočejo prisiliti deželni zbor, da reši Dordijev predlog. Ko bi ga bil deželni zbor zavrgel, hoteli so demonstrativno ostaviti deželni zbor, da tako svetu pokažejo, kako se zatira italijanski življenj na Tirolskem. S tem bi bili vzbudili veliko razburjenost mej italijanskim prebivalstvom ne le v Avstriji, temveč tudi v sosedni Italiji. Mandatov bi pa ne bili odložili, temveč bi bili pod varstvom poslanske imunitete začeli hudo agitacijo po deželi. Njih mandati bi veljave tudi ne izgubili, ker bi letos deželni zbor ne bil več štirinajst dni zboroval. Vlada je pa prekrižala njih načrt razpustitvi deželni zbor. Sedaj so pa bili prisiljeni odložiti svoje mandate, če so hoteli demonstrirati. Pod krinko imunitete sedaj ne morejo agitovati. Vlada je pa tudi jako rada deželni zbor zaključila, ker jej sklepi šolskega odseka tudi niso ugaljali ter torej ni bilo upanja, da se sklone povoljni deželni šolski zakon. Z zaključenjem deželnega zbora preprečila je razburjene debate o razširjenji avtonomije italijanskega dela dežele in o šolskem zakonu.

Vnanje države.

Ruščina v pribaltijskih pokrajinah.

Ruska vlada je zaukazala, da imajo mestne uprave v pribaltijskih pokrajinah uradovati izključno

v ruščini. Samo mestnim zastopom je, izvemšči Drptu in v Rigo, dovoljeno obravnavati v nemščini. V Drptu in v Rigi pa tudi v mestnem zastopu nemščina ni več dovoljena. Ker je ruski element tudi v pribaltijskih pokrajinah v večini, naredb ruske vlade ne bode težavno izvesti.

Koran in ruska cenzura.

Cenzor v Moskvi je baje izčrtal trinajst vrst iz korana, ker so baje nevarne državnemu redu. To je vzbudilo veliko nevoljo mej mohamedanci in boharski emir ter kivski han odposlala sta deputaciji k ruskemu carju, da se ukrep Moskovskega cenzorja prekliče in cenzor kaznuje, ker se je predrznil žaliti čut mohamedanskih carjevih podložnikov in prijateljev.

Smrt princa Balduina.

Smrt staršega sinu grofa Flandernskega je vzbudila veliko žalost v Belgiji. Princ bi bil belgijski kralj po smrti sedanjega vladarja. Bil je jako nadarjen, govoril je gladko nemški, francoski, angleški, pa tudi flamanski. Posebno so ga čislali Flamanci, ki so se nadejali, da njih narodnosti napoči pod njegovo vlado boljša doba. Pokojnik se je nameraval poročiti s svojo sestričino kraljico Klementino, hčerjo kralja belgijskega. Sedaj preide prestolonasledstvo na njegovega brata Alfreda, ki je jedini moški naslednik belgijske kraljeve rodbine.

Proglášenje bavarskega regenta za kralja.

Na Bavarskem izprožila se je misel, da se regent ob sedemdesetletnici proglasi kraljem. To se pa najbrž ne bode zgodilo, kajti katoliško-konservativna stranka, kateri sedanjí regent prav ne ugaja, bi baje ugovarjala. Tako važen akt se pa seveda lahko izvesti ne da, če se zanj ne izreko vse stranke deželnega zbora in vsi drugi merodajni faktorji.

Dopisi.

Iz Litije 22. januarja. [Izv. dop.] Vam, g. urednik, dohajajo od raznih strani poročila o letošnji hudi zimi. Tudi v nas nismo nič na boljem. Sosebno se pa nam o tem hudem mrazu smilijo nedolžni tički, ki trpe pomankanja. Za to priporočamo vsem, da tem krilatim revčkom pred hišami, pri podih, kozolcih ali kje drugje potresate z zrnom (malo prosa ali kaj družega), kar vam bodo na pomlad z uničenjem škodljivih mrčes povrnil stotero.

Poleg teh se nam še smilijo šolarji, ki dohajajo iz zunanjih vasij v Litijsko šolo — osobito tisti, ki ostajajo čez poludne v šoli. V tem času bi bilo pač potrebno, ko bi se tem na kateri koli način preskrbelo opoludne malo gorke jedi. Naše domorodkinje pokazale so že več večkrat naklonjene nežni šolski mladini (n. pr. za Ciril in Metodovo družbo), kar je vae hvale vredno. Dobro bi pa bilo, ako bi se tudi za domače šolsko mladino kaj storilo. Mari bi ne bilo koristno, če bi se ustanovila „šolarska kuhinja“ za tiste otroke, ki ostajajo čez poludne v Litiji? Ti otroci primorani so cel dan ob koščku črnega kruha prebiti — in včasih še tega ni. S kakim veseljem ti otroci hodijo v šolo, si lahko mislimo. Pa še nekaj družega je: otrok ravno v teh letih potrebuje gorkih in tečnih jedij, ker raste. Lačnemu žlodcu se tudi nič ne poljubi najmanj pak učenje, kar mnogi prav dobro iz lastne skušnje vedo. Gospe in gospice! na noge. Stopite skupaj in ustanovite „šolarsko kuhinjo“, ki bode Vam v čast, nedolžni mladini pa v telesno in dušno korist! Bodite prepričane, da Vas bodo v tem mladino-ljubnem in prekoristnem podvzetju vsi dobri

in rekel: „V sramoto me spravljate pred gospodarjem — vse povprek ropate. Ako ne nehate, vas izpode, in kam hočete ideti? Na Volgi je mnogo carske vojske, vas polove in kaznujejo za prejšnje dela.“ „Če je Vam dolgčas, ponuje se vam delo.“

In pokazal je carsko pismo, da je dovoljeno Strogonovu zavojevati zemljo za Uralom. Posvetovali so se Kazaki in se odločili, da gredo. Šel je Jermak k Strogonovu, jel ž njim ugibati, kako naj gredo.

Preračunili so, koliko čolnov jim je treba, koliko žita, živine, smodnika, koliko tolmačev Tatarov ujetnikov, koliko nemških orožnikov.

Strogonov si je mislil: Naj me tudi drago stane, toda treba je dati mu vsega, kajti če tukaj ostane, spravi me na palico beraško. Strogonov je v vse dovolil, nabral vsega in preskrbel Jermaka in Kazakev.

Dne 1. septembra odpluli so Kazaki z Jermakom gori po reki Cusovi v 32 čolnih, v vsakem čolni bilo je po 29 ljudi. Veslali so štiri dni po reki in priveslali v Srebrno reko. Odtod se dalje po vodi voziti niso mogli. Povpraševali so spremeljevalce in od njih izvedeli, da tukaj morajo čez

gore in 200 vrst prehoditi po suhem, potem pa najdejo zopet reko. Ustavili so se tu Kazaki in so izložili vse orodje, čolne pustili, priredili vozove, nanje vse naložili in šli čez gore. Povsod je bil gozd in ni bilo videti nikakih ljudi. Šli so 10 dni po suhem, prišli na Žarovnjo na reko. Sedaj so napravili brodeve in se odpeljali doli po reki. Veslali so pet dni in prišli v prijetne kraje. Tu so bili travniki, gozdi in jezera. Rib in divjačine bilo je mnogo; toda divjačina se ljudij ni bala. Veslali so še jeden dan in prišli v reko Turo. Tudi ob Turi naleteli so na ljudi in tatarska mesta.

Poslal je Jermak Kazakov, da ogledajo jedno mesto, da poizvedo, kako mesto, da je in koliko moči je v njem. Šlo je dvajset Kazakov, pregnali so vse Tatara, vzeli mesto in odvzeli vso živino.

Po tolmačih je Jermak povpraševal Tatara: Kdo so in pod čigavo oblastjo so? Tatari odgovarjajo, da so iz sibirskega carstva in je njih car Kučum.

Jermak je odpustil Tatara, tri umneje je pa obdržal, da mu bodo kazali pot.

Plovili so dalje. Čim dalje so šli, tem večja bila je reka; čim dalje je bilo, lepša so bila mesta.

Ljudi je bilo vedno več. Samo da ni bilo dosti vojakov? Vsa mesta, ki so bila ob reki, zavojevali so Kazaki.

Ujeli so v nekem mestu mnogo Tatarov, mej ujimi častitega starca. Jeli so povpraševati Tatara, kak človek da je? Odgovoril je: „Jaz sem Tauzik, sluga svojega carja Kučuma, ki me je postavil za načelnika temu mestu.“

Jermak začel je povpraševati Tauzika o njegovem carju. Jeli daleč njegovo mesto Sibir? Imali Kučum mnogo vojakov in mnogo bogastva? Tauzik mu je vse razložil. Rekel je: „Kučum je najprvi car na svetu. Mesto njegovo Sibir je največje mesto na svetu. V tem mestu jo toliko ljudi in živine, kolikor zvezd na nebu. Vojne sile Kučumove ne prešteješ, nega ne premagajo vsi drugi vladarji.

Jermak mu je pa odgovoril: „Mi smo Rusi, prišli smo, da premagamo tvojega carja, vzamemo mesto njegovo in ujevemo deželo pokorimo ruskemu carju. Vojne moči imamo veliko. Kar je prišlo z menoj, to so le prednje čete, a zadi jih prihaja na brodeh, da jih ne prešteješ in vse imajo puške. Naše puške prebijejo drevo, neso to, kakor vaši loki in pušice. Le poglej.“ (Konec prih.)

ljudje podpirali. Torej na delo, da se jedenkrat uresniči našega Spasitelja besede: „Kar ste storili kateremu teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili“.

Mnogo imamo tudi tacihi otrok, ki nimajo potrebnega obnave, — ali pa prav slabo, kakor tudi ne primerne obleke za ta čas. Ako človek take otroke opazuje, smilijo se mu v srce. Kako bi se moglo tem pomagati? Tu apelujem, ne oziraje se na stan in mišljenje, na radodarnost naših gospodov, koji so pred leti že pogosto kaj storili za šolsko mladež. Dobro bi bilo, če bi se v ta namen napravila kaka tombola, ali kaj jednecega; vsaj kolikor nam je znano, zato se že dolgo ničesar storilo ni. Za novce, ki bi se tem potom dobili, bi revnim šolskim otrokom nakupili potrebne obleke, ali pa bi se za kake druge koristne šolske namene obrnili. Nadejamo se, da te vrstice padejo na rodovitna tla, tem bolje, ker imamo baš v Litiji mnogo šolskih prijateljev in prijateljic. Ob uspehu teh koristnih podjetij, ako se bode sploh kaj storilo, poročamo kasneje.

Iz Veliko Laške okolice 22. januarja. [Izv. dop.] Letošnjo zimo nas ima pa res sneg rad. Toliko ga je že in še vedno padajo snežene muhe. Komaj naredimo gazi in že so zopet zapadene. Akoravno so pa tako slaba pota, vender se nas je v nedeljo zvečer 18. t. m. nekaj tudi iz okolice zbralo pri g. županu Matiji v Velikih Laščah, kjer je bila že vsa domača inteligenca navzoča. Čemu smo se pa zbrali? Kaj pa nas je vleklo tja? Tombola se je vršila na korist šolski mladini. Da se je po tomboli, kar je pred pustom običajno, tudi pridno častilo boginjo plesa, mi ni potreba še posebej omenjati. Dobitki bili so prav primerni, koje so blagovolili gospodje in gospe podariti v res lep in blag namen. Podporni odbor za revne učence sme pa menim zadovoljen biti na finančialnem uspehu, ker nabrala se je znatna vsota.

Načelnik krajnega šolskega sveta gosp. c. kr. sodnik Š. se je slavnemu občinstvu jako laskavo zahvalil za tolik gmoten uspeh, vzlasi pa še gošpicam, ki so drage volje prevzele prodajo „tablic“. V imenu šolske mladine pa se je v daljšem govoru zahvaljeval g. nadučitelj P. in pojasnjeval, čemu je šola in kakšne koristi imamo od nje. Nadalje je tudi omenil, kdo je sprožil to blago idejo ter pri tem omenil, da tu se ni uresničil narodni pregovor, „da devet špiljavcev še jednega petelina ne more rediti“, kajti današnji večer je dokazal, da tudi „špiljavci“ umejo kaj vzvišenega, blagega prirediti. Lepa hvala jim. Bog jih živi. Ko se je še načelnik odbora, menim da g. D., zahvalil slav. občinstvu, da je blagovolilo v tolikem številu pohoditi današnji večer, omenil sem večinoma podrobnosti, katerim je dodati še to, da je gospod okrajni glavar dr. pl. Thomann k lepemu vspehu z znatnim prispevkom pripomogel.

Čvetrospev gg. pevcev pa nas je razveseljeval z raznimi pesmami. Najbolje sta slavnemu občinstvu ugajali „Še stolpa“ in „Rožici.“

Koliko je krajev, kjer bi se lahko po vzgledu VI. Laščanov podpiral blagi namen, revni šolski mladini pripomoči do potrebne obleke in šolskega blaga, pa se ne stori. Vsa čast torej VI. Laščanom. Posnemajte blagi čin tudi drugod, predragi rojaki, vsaj mladina vam bode gotovo hvaležna. K.

Iz Planine 23. januarja. [Izv. do.] — Meseca oktobra 1890. je preteklo leto in dan, odkar se je odposlala od tu prošnja na višje mesto za ustanovitev obrtne šole in pa za otvoritev postajališča na mali postaji Planinski nad Lazami. Ker imamo za obrtno šolo prostorov na izbor, in nam je bila poleg izdatne podpore Ljubljanske hranilnice obljubljena tudi pripomoč na višjem mestu, nadejali smo se, da bomo s pričetkom tekočega leta otvorili tudi šolo, a — žalibog — varali smo se. Postajališče se nam je sicer dovolilo, a s takimi pogoji, da ni baš mnogo upanja, da bi se ta splošna želja kdaj uresničila; kaj bode pa z obrtno šolo, pokazala bode prihodnost.

Pri čitalničnem občnem zboru se je sklenilo, da žrtvuje društvo iz svoje blagajnice 20 goldinarjev v ta namen, da pristopi „Čitalnica“, kedar se nabere cel stotak, k „Ciril-Methodovi družbi“ kot pokrovitelj. Dalje se je tudi sklenilo pristopiti k „Slovenski Matici“, „Glasbeni Matici“, „Dramatičnemu društvu“, „Mohorjevi družbi“, naročilo deset časopisov, in sicer: „Narod“, „Slovenec“, „Zvon“, „Dom in Svet“, „Dolenjske Novice“, „Mir“, „Edinost“, „Fliegende Blätter“, „Weidmannsheil“ in „Weltblatt“.

— Predstojnikom je bil zopet voljen g. župnik Podboj; namestnikom g. župan Kovšca; tajnikom g. nadučitelj Bénédek; blagajnikom g. poštar Hoffmann; odborniki pa gg. Mejak, Lavrič in Hiersche.

Gasilno društvo sedaj v hudi zimi počiva, a oživelo se bode zopet spomladi, ter prirejalo običajne vaje in znabiti — kakor preteklo leto na Unec in Rakek — tudi kak zabaven izlet.

Društveno življenje se je v novešem času v nas precej oživelo, a ko bi se ustanovila tudi obrtna šola, oživela bi se tudi hišna industrija, in blagostanje ljudstva, koje sedaj ni baš najugodnejše.

Ob ljudski štetvi smo našli v trgu Planinskem 1135 oseb, ki so razen par pravih in pravih Nemcev in poldružega nemčurja vsi pristni Slovenci in Slovani.

Domače stvari.

— (Državnozbornske volitve) so za Kranjsko že razpisane. V kmetskih občinah bodo dne 3. marca, v mestih in trgih dne 5. marca, v trgovski in obrtniški zbornici Ljubljanski dne 6. marca, v veleposestvu dne 7. marca.

— („Deutsche Wacht“) piše, da je pismo, v katerem smo dobili okrožnico o katoliškem shodu v Gradci, brez dvojbeno imelo poštni pečat „Hochenegg“. Ako v tem ozira za „Deutsche Wacht“ ni nobene dvojbe, potem tudi mi prav nič ne dvomimo, da Rakuschev list čuje travo rasti.

— (Slovensko gledališče). Da bode gledališče pri benefici zaslužnega igralca in režiserja g. Borštnika popolnoma razprodano, o tem ni nikdo dvomil in tako je bilo tudi zares. Slovensko občinstvo, kateremu na čast se mora reči, da prav pridno obiskuje predstave, kar smo jih imeli dozdaj, pokazalo je tudi včeraj, da dobro ve ceniti zasluge g. Borštnika, ki nam je podal že toliko umetniškega užitka. Kot uvod predstavljala sta g. Nigrinova in g. Danilo zanimivo dramatično šalo „Ni moj ukus“, ki jo je spisal g. Borštnik. Mala igrice utegne prav dobro priti v korist malim odrom, ter se je tudi včeraj igrala prav povoljno. V drami „Trnje in lator“ odlikoval se je posebno beneficijant, ki je bil vsprejet pri nastopu z burnim aplavzom, dalje dobil je krasen latorov venec z violetnimi trakovi in velik šopek s pridejano „čestitko“ mnogih prijateljev slovenske dramatike. V ulogi „Rolle“, borečega se ženjalnega umetelnika imel je priliko pokazati igralsko svojo spretnost in je to težavno ulogo rešil zares mojsterki, za kar ga je občinstvo odlikovalo s ponovljenim aplavzom. Dražestna Leonora bila je g. Borštnik-Zvonarjeva, morda semtertja malo preveč nervozna, kar pa je odpustljivo z ozirom na značaj kontese Costa. Prav ljubki Stefano bila je g. Slavčeva, ki si je že zadnjič pridobila z naskokom simpatije občinstva, katero je tudi včeraj jej pokazalo prav jasno svoje priznanje za marljivost njeno in veselje nad novo pokazavšem se igralskim talentom. G. Verovšek se je potrudil prav pošteno, da je storil kar je bilo v njegovi moči, kajti uloga umetelnika tako vsestranskega kakor je bil Michel Angelo spada mej najtežje. V maski pa ni bil posebno srečen, preveč je bila podobna oni iz jedne zadnjih predstav in se ni strinjala z znanimi podobami velicega umetelnika. Občinstvo mu je izreklo svoje priznanje, kar prav rade volje omenjam. Ostale naloge so menje, ako še izvzamemo g. Sršena, ki je bil prav dober v ulogi marchesa Appiani. Gg. Šturm, Lovšin in Perdan v malih ulogah sorodnikov Rolle so zadostovali, kajti da se jim je semtertja govorica malo mešala nečem šteti na račun spomina, nego na to, da so se nekako tesno čutili v nenavajenih kostumih. Mični paže v zadnjem prizoru igre bila je g. Nigrinova. V celoti bilo je občinstvo z včerajšo predstavo prav zadovoljno ter je na konci predstave prav živahno izreklo svoje zadoščenje in poklicalo igralce, posebno pa še beneficijanta g. Borštnika opetovano na oder.

— (Odpretje voznje na lokalni železnici Ljubljana-Kamnik.) Generalno ravnateljstvo c. kr. avstr. državnih železnic naznanja: Lokalna železniška proga Ljubljana-Kamnik s postajami, oziroma postajališči: Črnuče (postajališče), Trzin, Domžale, Jarše-Mengeš, Homec (postajališče) in Kamnik izroča se v 28. dan januarja 1891. l. javnemu prometu. S tem se otvori napominane postaje za skupni promet postajališča samo za osebno vožnjo.

— (Iz Celovca) poroča zadnji „Mir“, da da se je ljudsko štetje vršilo tako, kakor je bilo pričakovati. Povsod se je upisovalo Slovence z nemškim „občevalnim jezikom“, komisariji bili se v mnogih krajih učitelji, ki so na Koroškem poslušni in pokorni nasprotnikom slovenstva. Slovenski posli pri nemških gospodarjih upisavali so se za Nemce. Neznatnost in bojazljivost nekaterih Slovencev pa je tudi pripomogla, ter so celo neodvisni gospodarji ali skoz in skoz pošteti a odvisni obrtniki iz strahu upisali nemški občevalni jezik. Radovedni smo, kakšen bode pri tacihi razmerah konečni rezultat številk.

— (Iz Črne na Koroškem) se poroča, da mlada posojilnica dobro napreduje. V 14 dneh je imela nad 3000 gld. prometa. Zadržnikov šteje okolu 30. Sosedna dubovščina je pristopila v podporo. Želeti bi bilo, da bi pristopili tudi vsi posestniki iz bližnjih krajev, da bi se zabilo, da posestva prehajajo v tuje nemške roke.

— (Slovenci v Ameriki.) Kakor poizve „Edinost“ iz privatnega pisma, osnovali so v Towneru (Minnesota) živeli Slovenci v meseci avgustu družbo sv. Cirila in Metoda, ki je nekako podporno društvo in šteje 180 članov, premoženja pa 1275 dolarjev. Društvo ima tri odseke: bolniškega, gospodarskega in knjižniškega. Člani mu mogo biti Slovenci, a tudi drugi Slovani avstrijski (Čehi, Poljaki in Hrvatje). V kratkem bode imelo društvo blagoslovljenje svoje zastave. Na vabilih k mesečni seji podpisano je: „Tiskarnica družbe sv. Cirila in Metoda“. Tako se združujejo rojaki naši tudi onkraj oceana in ne zabljajo matere svoje.

— („Popotnik.“) Glasilo „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“ ima v 2. številu nastopno vsebino: „Učitelj skrbi tudi za svoje zdravje.“ — Oviru povoljnemu učnemu in vzgojnemu vspehu na ljudski šoli. — Iznajdba knjigotiskarstva. — Iz „Zaveze slovenskih učiteljskih društev.“ — Društveni vestnik. — Pisma iz Sibirijske. — Dopisi in druge vesti. — Raznoternosti. — Listek. — Natečaji.

— (Metlika) šteje po zadnjem štetju 1317 prebivalcev brez Križevske vasi, Brčice in Svržakov.

— (Današnji s v. Pavla semenj) bil je izredno dobro obiskan. Prignalo se je na živinski semenj 1416 glav konj in volov, 445 krav in 57 telet, skupaj torej 1918 glav. Kupčija z govejo živino bila je dobra, ker je bilo veliko zunanjih kupcev, sploh pa se je živina ceneje prodajala, nego prejšnji semenj. S konji je bila srednja kupčija. Živahna je bila kupčija z gorenjskimi sukninami in pavolnatimi izdelki, kakor tudi z raznovrstnimi kožami.

— (Nov most čez Dravo.) V Pliberku je bila početkom tega meseca obravnava zaradi novega mosta čez Dravo pri Lipici. Posvetovanja so se udeležili župani iz 7 bližnjih krajev. Fažina v Lipici hoče dati za gradnjo mosta prispevek 5000 gld. Želeti je, da se stvar kmalu reši ugodno. — Drava je pri Lipici čisto zamrznena.

— (V tukajšnji glavni tabačni tvornici) izdelalo se je — kakor poroča uradni list — v preteklem letu 22.753 metr. stotov tabačnega blaga, in sicer 14.118 m. stotov inozemskega in 6585 m. stotov domačega tabaka. Od inozemskega tabaka spada 6585 m. stotov samo na „viržinke“, kar je jasen dokaz, da so v Ljubljani izdelane „viržinke“ priljubljene. Sploh podeluje tukajšnja tvornica mej vsemi avstrijskimi naj več inozemskega tabačnega blaga. Zgotovila je l. 1889: 2921 m. stotov duhana, 9750 m. stotov tabaka za pušči, 818 m. stotov tobaka v „klobasah“ 99.704.000 komadov smotk (5159 m. stotov), „viržink“ bilo je 82.648.000, vevev 2.050.000, kratkih Viržink 1.912.000, specijalnih viržink 314.000. Cigaret izdelalo se je 98.598.900 (1161 m. stotov). Nastavljenih je 16 uradnikov, 7 delovodij in slug in 2048 delavcev in delavk. Tovarniška bolniška blagajnica ima 12.902 gld. 75 kr. premoženja. Zbolelo je 1110 delavcev in delavk, umrlo pa 44.

— (Plesni venček.) Podčastniki c. in kr. baterijske divizije št. 5 in c. kr. brambovskega pešpolka št. 5 priredili dne 31. januarja v kazinskem steklenem salonu plesni venček.

— (Vabilo) k veselici, koje priredi Sežanska čitalnica na Svečnico dne 2. februarja 1891. l. v prostorih hotela „Treh kron“. Spored: 1.) „Sokolska“, moški zbor, uglasbil Ant. Foerster. 2.) „Sirota“, moški čvetrospev z alt solo, uglasbil Ant. Hajdrih. 3.) „Sarafan“, ruska narodna pesem, priredil Ant. Foerster. 4.) „Opomin k petju“, mešan zbor, uglasbil P. Hug. Sattner. 5.) „Ribničan“,

šaljiv solo-prizor. 6.) „Eno uro doktor“, burka v enem dejanju, poslovenil J. Alešovec. 7.) Ples. Mej posameznimi točkami in pri plesu svira godba c. in kr. pešpolka. Začetek točno ob 7. uri zvečer. Ustopnina za osebo 1 gld., za družino dveh oseb 1 gld. 50 kr., za družino treh ali več oseb 2 gld.

Veselični odbor.

— (Vabilo k Vodnikovim svečanostim,) katero priredita Narodna čitalnica Novomeška in Dolenjsko pevsko društvo svojim društvenikom dne 1. svečana 1891. v prostorih Narod. doma. Vspored koncerta pod vodstvom g. pevovodje V. Vlasaka. 1. Dav. Jenko: „Molitev“. Moški zbor. 2. A. Emil Tittl: „Ouvertura po slovanskih melodijah“, igrati na klavirji gospodičini Matilda Ogorevc-eva in Jelica Loger-jeva. 3. P. H. Sattner: „Opomin k petju“. Mešan zbor. 4. Fr. Abt: „Steboj!“ Sopran-solo, poje gospodičina Marija Pavlovič-eva, spremlja na klavirji gospodičina Antonija Pajnič-eva. 5. G. Preyer: „Pridi tiha noč“. Ženski zbor s spremljevanjem orkestra. 6. J. Kocijančič: „Venec narodnih pesnij“, Moški zbor. Potem sijajen ples, pri katerem svira oddelek meščanske godbe. Začetek točno ob polu 8. uri zvečer.

— (Vabilo.) V nedeljo, to je dne 1. svečana t. l., bode imelo tukajšnje leposlov. bralno društvo pri Malinedelji svoj občni shod s sledečim vspejdom: 1. a) Pozdrav in nagovor predsednika, b) sporočilo tajnika in c) denarničarja ter sklep računa za l. 1890. 2. Volitev novega odbora. 3. Prosta zabava pri g. Korošci s primerno slavnostjo v spomin stoletnice rojstva rajn. zgodovinarja Kremlja. 4. Godba in ples. Vsi udje in prijatelji se uljudno vabijo. Odbor.

— (Pevsko društvo „Zarja“ v Rojanu) imelo je svoj občni zbor v nedeljo 18. t. m., ki je bil prav dobro obiskan. Društvo v gmotnem oziru prav dobro uspeva in se je nadejati, da bode, premagavši nekatere ovire, tudi sploh dobro napredovalo. Sklenilo se je telegrafično čestitati veleza-sluznemu sorojaku g. Nabergoju na njegovem odlikovanju ob priliki petindvajsetletnice. V odbor so bili voljeni: predsednikom g. J. Piščarec, tajnikom g. A. Škabar, blagajnikom g. J. Bolé, odborniki gg. J. Katalan, J. Ferluga, J. Požar, A. Bremic.

Popravek.

Sklicuje se na § 19. tisk. zak. zahtevam, da sprejmete z ozirom na notico, priobčeno v Vašem listu dne 23. t. m. na prvem mestu med „Domačimi stvarmi“, naslednji popravek.

Ni res, da je podpisani na slovensko tožbo napravil nemški ugovor.

V Ljubljani, dne 24. januarja 1891.

Ig. Žitnik,

urednik „Slovenca“ in deželni poslanec.

Dostavek uredništva. Mi bomo temu „popravku“ v jedri prihodnjih števil našega lista domov posvetili! Zavrnilo bomo tudi nesramnost, s katero se g. Žitnik v zadnjem „Sl.“ sklicuje na uradnike, udeležene pri dotičnem zapisniku, kakor da bi bili ti uradniki res poklicani postaviti se za g. Žitnika na noge. Mi le čakamo, da se iz Gradca povrne dotični kazenski akt, do katerega ima pristop obtožitelj g. dr. Tavčar, in potem bomo stvar temeljito pojasnili.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 25. januarja. „Wiener Zeitung“ objavlja cesarski patent z dne 23. januarja, s katerim se razpušča državni zbor in odreja da se hitro izvrše nove volitve. V vladnem delu je komentar, s katerim se utemeljuje razpust.

Kotor 24. januarja. Vsled mogočnega sneženja in burje pretrgane so v Krivošiji vse zveze in poštni promet mej Cerkvicami in Rižano. Trdnjave in žandarmerijska vojašnice občejejo mej seboj le optičnim telegrafom.

Sofija 25. januarja. Iz gotovega vira se čuje, da sta kabineta v Rimu in Londonu glede nabiranja ruskih nihilistov v Bolgarski storila jednak korak, kakor Dunajski in Berlinski kabinet.

Pariz 25. januarja. Ker se sneg taja, nastale so v mnogih krajih severne Francoske povodnji. V Saint Quentinu preplavljeno je predmestje Saint Jean. Več hiš se je zrušilo. V Lienvinu so glavne ulice jeden meter pod vodo.

Bukurešt 25. januarja. Lahovaryja, ministra vnanjih zadev, odlikoval je cesar Fran Josip z redom železne krone.

Dunaj 26. januarja. Državnozborske volitve so razpisane za Galicijo od 2. do 9. marca, za Moravsko od 2. do 6. marca, za Štajersko od 5. do 12. marca, za Gorenjo Avstrijsko od 28. februarja do 7. marca.

Ostrogon 26. januarja. Stolni kapitel brzojavno izrazil cesarju najudanejšo zahvalo na izrazu sožalja. Nadvojvoda Josip Avgust zastopal bode pri pogrebu obitelj nadvojvode Josipa. Galimberti pride k pogrebu dne 27. t. m. konzistorij izvolil škofa Majerja kapitularnim vikarjem.

Curih 26. januarja. Koferenca švicarskih delavskih društev sklenila, da ima biti 1. dan maja delavski praznik in da se je potezati za to, da se doseže deseturni normalni delavnik.

Greenock 26. januarja. Ko so strajkujoči železnični delavci zapazili, da so njih mesta z drugimi delavci popolnila, došli so proti polnoči v mnogobrojnem številu k centralni pisarni za strajk in napali policijo, ki je bila prihitela. Še le ko je došla močna pomoč, posrečilo se je policiji, razgnati množico. Več policijskih agentov s kamenji ranjenih.

Razne vesti.

* (Kako se v Ameriki postane milijonar.) V Novem Yerku živel je nepoznan izdelovatelj črnila za obuvale, katerega dobro a nepoznano blago ni našlo kupovalcev, akopram mu je pridejal moderno ime „Congo-črnilo“. Najel si je kacic 50 brihtnih mladih ljudi, preoblekel jih kot livirane slugе ter razposlal po vseh prodajalnicah ogromnega mesta. „Dajte mi pet škatlic „Congo-črnila“, bilo je njih zahtevanje. „Ne morem služiti, a imamo drugo izvrstno blago“, odgovarjali so trgovci. „Obžalujem, a moja gospoda želi izključno samo „Congo-črnilo“, rekli so slugе in pri odhodu: „Čudno, da tako velika trgovina nema „Congo-črnila“. Indeed!“ Tako ponavljalo se je dan za dnevom. Ko nečuo prikaže se agent za „Congo-črnilo“. Da so vsi trgovci naročali to željno iskano blago in se bogato založili, razume se. A slugе so izostali. Zda je bilo na trgovcih, da so skušali znebiti se nakupljenega blaga ter so začeli delati reklamo sami. Ker je bilo blago res dobro, prodajalo se je vedno bolje in izdelovatelj postal je sčasoma milijonar.

* (Oropan železniški vlak.) Drzen napad na brzovlak družbe „Express-Company“ vršil se je nedavno v Teksasu v Ameriki, ko je vozil po veliki prairiji. Tolpa jezdecev ustavila je vlak, češ, da je bližnji most poškodovan. Ko je vlak obstal, prikazalo se je 40 jezdecev, ki so zvezali železniško osobje, ter poskakavši raz konje, napali speče potovalce ter jih oropali, grozivši jim z revolverji. Iz kase odnesli so 20 000 dolarjev. Predno so se preplašeni iz spanja zdražljeni potovalci od prvega strahu opomogli, zbrali so se roparji ter mej živahnim streljanjem zapustili oropani vlak. V bližnji postaji naznanila se je stvar in guverner razposlal je koj konjike, da zasledujejo drzne roparje. Nezaslišani ta dogodek zbudil je veliko razburjenost.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Poslano. Neustein-ove posladkorjene Elizabetne kri čisteče pile,

skušeno in od znamenitih zdravnikov priporočano lahko čistilo, raztapljajoče sredstvo. — 1 škatljica à 15 pil velja 15 kr., 1 zavoje = 120 pil 1 gld. a. v. — **Pred ponarejanjem se jako svari.** — Zahtevaj izrecno Neustein-ove Elizabetne pile. — Pristne so samo, če ima vsaka škatljica rdeče tiskano našo protokolovalno varstveno znamko „Sveti Leopold“ in našo firmo: lekarna „pri sv. Leopoldu“, Dunaj, mesto, Ecke der Spiegel- und Plankengasse. — V Ljubljani se dobivajo pri gosp. lekarji G. Piccoli-Jl. (791—14)

Tuji:

24. januarja.

Pri **Mattéi**: Franke iz Medvoda. — Sekulich, Schantz, Karplus, Gek, Atlas, Pfeifferberger z Dunaja. — Schmidt, Bayerle, Ohme iz Krajnika. — Mayer iz Kočevja. — Gruntar s soprogo iz Logatca. — Schweitzer s soprogo iz Celovca. — Deutsch s soprogo iz Gradca. — Randich iz Reke. — Schupnik iz Logatca.

Pri **Stenu**: Geisel, Fraenkl, Walter, Birke z Dunaja. — Kollmann, Alexander iz Koprivnice. — Gassner iz Starkenberg. — Moline, Rieger iz Trbiča. — Hoffmann iz Reke. — Weiss iz Gradca. — Globočnik iz Kranja.

Tržne cene v Ljubljani

dne 24. januarja t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povojen, kgr.	gl. kr.
Rež,	56	Surovo maslo,	61
Jecmen,	52	Jajce, jedno,	78
Oves,	45	Mleko, liter,	34
Ajda,	31	Goveje meso, kgr.	8
Proso,	52	Telečje	60
Koruza,	5	Svinjsko	42
Krompir,	52	Kostrunovo	40
Leča,	241	Pišanec	55
Grah,	12	Golob	20
Fižol,	12	Seno, 100 kilo	196
Maslo,	10	Slama,	196
Špeh frišen	88	Drva trda, 4 metr.	720
	66	mehka, 4	480
	50		

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
24. jan.	7. zjutraj.	740.0 mm.	—18.4° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	740.0 mm.	—8.3° C	sl. szh.	obl.	
	9. zvečer	739.3 mm.	—6.2° C	sl. szh.	megla	
25. jan.	7. zjutraj	737.4 mm.	—100° C	sl. svz.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	737.2 mm.	—2.4° C	sl. svz.	jasno	
	9. zvečer	740.8 mm.	—8.8° C	sl. svz.	jasno	

Srednja temperatura —19.8° in —7.1°, za 9.0° in 5.3° pod normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 23. januarja 1890.

	Bankovcev v prometu	410 635.000 gld.	(— 9,569.000 gld.)
Zaklad v gotovini	244,861.000 „	(+ 44.000 „)	
Portfelj	139,513.000 „	(— 5,311.000 „)	
Lombard	30,024.000 „	(— 3,333.000 „)	
Davka prosta ban			
kovčna rezerva	47,042.000 „	(+ 8,369.000 „)	

Dunajska borza

dne 26. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	91.31	91.45
Srebrna renta	91.35	91.50
Zlata renta	108.55	108.75
5% marcna renta	102.45	102.65
Akcie narodne banke	998	997
Kreditne akcije	307.25	307.75
London	114.30	114.25
Srebro	—	—
Napol.	9.07	9.06
C. kr. cekini	41	5.41
Nemške marke	6.20	56.15
4% državne srečke iz l. 1854	25 gld.	131 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 „	179 „ 50 „
Ogerska zlata renta 4%	—	104 „ 15 „
Ogerska papirna renta 5%	—	100 „ 70 „
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	121 „ 75 „
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	113 „ 50 „
Kreditne srečke	100 gld.	181 „ 50 „
Rudolfeve srečke	10 „	20 „ 50 „
Akcie anglo-avstr. banke	120 „	167 „ 20 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	218 „ — „

Vsprejme se

gospodična ali vdova

brez otrok pod dobrimi pogoji v službo na de-želo. — Taista naj bi bila srednje starosti, izkušena gos-podinja za hišo in posestvo. Umela naj bi oskrbovati družino in odgojila otrok. — Ona, koja bi vsprejela to službo, naznani naj svoje stanovanje, natančne pogoje in naj priloži svoje sprčevalo pod šifro A. pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (39—4)

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE

prodaja

(926—10)

PAVEL SEEMANN v LJUBLJANI.